
Húsvét VI. hete

Vasárnap, B évben

ApCsel 10,25-26.34-35.44-48 ■ 1Jn 4,7-10 ■ Jn 15,9-17

„Ezeket azért mondtam nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök ezzel teljes legyen.”

Amikor Urunk azt mondja: az „*én örömöm*” és a „*ti örömötök*”, akkor ezt nem szabad úgy értékelni, mintha ezt csupán egyik ember mondaná a másiknak. Vagyis majd minden elmékedésünkben tudatosítanunk kell Húsvét és Pünkösöd legnagyobb ajándékát, hogy tudjuk, kicsoda ez a Jézus: az örökkévaló Isten, az örök Atya Egyszülöttje, aki értünk emberré lett.

Emberek között egészen mást jelent a fenti kijelentés: mert az én örömöm ez, a tiéd az; nekem inkább Bach zenéje kedvesebb, neked inkább Mozarté.

Isten öröme egészen más, mint a mi örömünk, bár egy valamiben hasonlít ahhoz, hiszen az ő saját képére teremtett bennünket. A hasonlóság abban van, hogy ez az öröm, mint a valódi emberi öröm is, a szeretet öröme.

A radikális különbség az, hogy Isten semmi másnak nem örül, csak a szeretetnek. Az ember természetének megromlása óta másnak is tud örülni, egy tárgynak, önző sikernek, sőt más kárának is. Ha valamiféle tárgyban lelem örömet, akkor igazából csak annak örülhetek, hogy szeret engem, aki azt a tárgyat nekem adta. A tárgyat nem szerethetem, legfeljebb csak kedvelhetem.

Isten a világból csak az embert szereti. Ez nyilvánvaló abból a kijelentésből, hogy nem azért küldte Fiát, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözítse. Az ártatlan állatok, növények, kőzetek sorsa az ember sorsától függ, neki van alárendelve, mert az anyagi világot mindenestül ajándékba adta nekünk az Isten. Kedvelhetjük, de nem szerethetjük. Élvezetet szerezhet, de nem örömet.

Jézus öröme az Isten megtestesült Fiának az öröme. Ő csak a szeretetnek örül, mivel a teremtett világot Atyja adja ajándékba az embernek. A teremtményekben is Atyja szeretetének örül, és kedveli a teremtést.

Le kell szoktatnunk magunkat a szeretet kemény aszkézisével arról, hogy bármit is szeressünk (ha használjuk is ezt a szót, az „kedvelést” jelent). Soha valakit, csak valakit: a dolgokat kedvelhetjük, és észrevehetjük bennük az ajándékozó szeretetét. Ennek a szeretetnek örülünk.

Csak így, ilyen megközelítésben hallgathatjuk a felszólítást a mai Szentleckéből: *Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől való.* Ezt azt is jelenti: merjünk örülni Jézus örömével, mert az ő öröme az Atyától való.